

VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

24e jaargang – nummer 5

11

MANIEREN

Laten zien dat je
van anderen houdt

Vanessa's engelen

Een voorbeeld van liefde

Biologisch afbreekbaar...

Is de dood het einde?

Actief mei 2023

Verander je leven - verander de wereld om je heen

24e jaargang – nummer 5

Copyright © 2023 Actief - alle rechten voorbehouden.

De Bijbelcitaten zijn afkomstig uit de Basis Bijbel © 2013 tenzij anders wordt vermeld.

Redactie Ronan Keane

Vertaling door Maria Stenger

Vriendelijkheid zonder grenzen

De afgelopen jaren hebben we geen tekort gehad aan wereldwijde crisissen. Aan de ene kant heb je de ziekte, de conflicten en het lijden die een negatief wereldbeeld schetsen als je naar het nieuws kijkt, maar er is ook een vrolijker kant: juist door al die ellende kan ook verbazingwekkend veel gulheid en empathie worden opgewekt. God heeft ons geschapen om elkaar Zijn liefde te tonen en voor elkaar te zorgen en ons menselijke inlevingsvermogen blijkt vooral te stralen in tijden van uitdaging en verdriet.

Tijdens het begin van Covid-19, toen de nationale gezondheidsdiensten in mijn land om vrijwilligers vroegen om te helpen bij dagelijkse taken, zoals het bezorgen van medicijnen of boodschappen bij mensen in de buurt, kregen ze overweldigend veel reacties. Binnen vier dagen hadden bijna 750.000 mensen zich aangemeld, dat was de grootste inzet van vrijwilligers sinds de Tweede Wereldoorlog.¹

Misschien leek het erop tijdens de epidemie alsof de wereld uit elkaar viel, maar er waren genoeg mensen die het op zich namen, haar door liefdevolle daden op te lappen. Het World Happiness Report van 2022 liet, vergeleken met 2021, een toename zien aan vrijwilligerswerk, het geven aan liefdadigheidsdoelen en het helpen van vreemdelingen.²

In de Bijbel kunnen we lezen dat vriendelijkheid een van Gods eigenschappen is. Er staat geschreven: Maar toen kwamen de vriendelijkheid, goedheid en mensenliefde van God onze Redder. Hij redde ons door het bad van de nieuwe geboorte. Hij deed dat niet omdat wij dat verdiend hadden.³ Vriendelijkheid is ook een van de vruchten van de Geest, die gelovigen moeten cultiveren in hun leven.⁴

Het helpen van anderen is goed voor ons mentale welzijn. We voelen ons meer onderdeel van een grotere gemeenschap en verbonden met de mensen om ons heen. Het werkt ook aanstekelijk. Als we over de vrijgevigheid en vriendelijke daden van anderen horen, willen we die dingen zelf ook gaan doen. En ik denk dat we het er met elkaar over eens zijn dat vriendelijkheid op dit ogenblik harder nodig is dan ooit.

1. Lara Akin, Toronto Star

2. <https://worldhappiness.report>

3. Titus 3:4-5

4. Zie Galaten 5:22-23.

Empathie en compassie

Door Simon Bishop

Een tijdje terug las ik iets dat me een interessante kijk gaf op de wereldwijde lockdown regelgeving tijdens de Covid-19 epidemie. De auteur zei dat, al maakten we allemaal dezelfde storm door, we toch niet allemaal in dezelfde boot zaten.

Thuisblijven bijvoorbeeld, was iets dat voor sommigen een gelegenheid was om het wat rustiger aan te gaan doen, nieuwe werkroosters uit te proberen of meer tijd door te brengen met dierbaren. Voor anderen betekende het echter verlies van inkomen, te volle ruimtes of juist het tegenovergestelde; vreselijke eenzaamheid en soms zelfs fysiek of mentaal gevaar.

Ik dacht hier veel over na bij het lezen van dit soort artikelen die gericht waren tegen mensen die de regels niet gehoorzaamden, of tegen de overheid die ze probeerde op te leggen, of zelfs artikelen waarin beweerd werd dat elk weldenkend mens er hetzelfde gezichtspunt op na zou moeten houden en dat mensen die er anders over dachten dom, misleid of nog erger waren.

Op zichzelf is dat niet verrassend aangezien de menselijke natuur altijd al op zichzelf gericht is geweest en Jezus Zijn discipelen en andere mensen er voortdurend aan herinnerde dat ze empathie en compassie moesten hebben en dingen moesten proberen te zien

vanuit het oogpunt van anderen. Ik heb er een paar verzen uit de Bijbel over opgezocht die ik de moeite waard vond om te overdenken.

Wees vriendelijk, net zoals jullie Vader vriendelijk is. Oordeel niemand. Dan zul jij ook niet geoordeeld worden. Veroordeel niemand. Dan zul jij ook niet veroordeeld worden. Laat los, dan zul jij ook losgelaten worden.

-Lukas 6:36-37

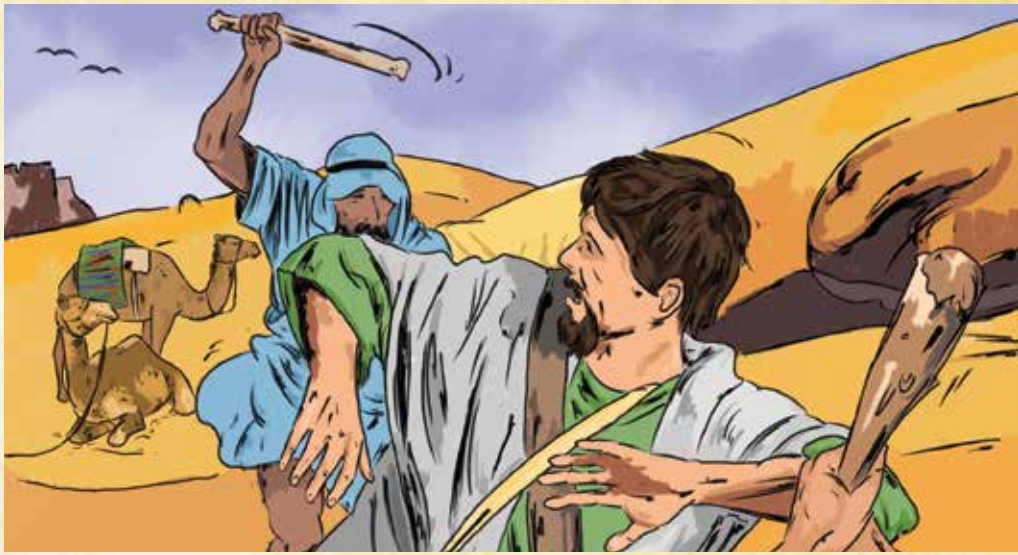
Als jullie houden van de mensen die ook van jullie houden, waarom zou God jullie dan een beloning geven? De slechte mensen doen toch precies hetzelfde? En als jullie alleen je vrienden groeten, dan doen jullie toch niets bijzonders? De slechte mensen doen toch precies hetzelfde?

-Mattheüs 5:46-47

Maak mij dan helemáál blij door samen één te zijn. Houd van elkaar. Heb allemaal hetzelfde verlangen en hetzelfde doel. Doe niets om er zelf beter van te worden of om erover te kunnen opscheppen. Maar wees bescheiden en vind andere mensen belangrijker dan jezelf. Let niet alleen op wat goed is voor jezelf. Let ook op wat goed is voor een ander. -Filippenzen 2:2-4

Leef mee met andere mensen, of ze nu blij of verdrietig zijn. Wees één met elkaar. Verlang niet naar steeds belangrijkere taken, maar wees ook tevreden met eenvoudige taken. Wees niet eigenwijs. -Romeinen 12:15-16

Bemoedig elkaar hiermee en bouw elkaars geloof op. Maar dat doen jullie ook. -1 Thessalonicenzen 5:11

De barmhartige Samaritaan

Door Peter Amsterdam

We kennen allemaal wel de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan in Lukas 10:25-37. Er zitten echter aspecten aan het verhaal waar we wellicht minder goed mee bekend zijn, vanwege de veranderde cultuur sinds de eerste eeuw in Palestina. Als we deze gelijkenis horen of lezen, schokt dat ons niet noodzakelijkerwijs en wordt ons idee over de huidige, gevestigde orde er niet of nauwelijks door beïnvloed. Maar hoe anders was dat voor de luisteraars uit de eerste eeuw, die er heel verbaasd over waren. De boodschap zou tegen hun normale verwachtingspatroon ingaan en hun culturele grenzen zouden erdoor worden overschreden. Laten we beginnen met de personages in volgorde van hun verschijning.

In de gelijkenis wordt weinig verteld over de eerste persoon, de man die in elkaar geslagen en beroofd werd, maar het werpt wel een licht op iets dat belangrijk is om te weten voor het verhaal. Hij was van al zijn kleren beroofd, lag op de grond, was zwaar mishandeld en bewusteloos.¹

De tweede rol in het verhaal wordt vervuld door de priester. Joodse priesters waren de geestelijken die in de tempel in Jerusalem dienden, iedere 24 weken een week lang. Er worden verder geen details over de priester gegeven, maar degenen die de gelijkenis van Jezus hoorden namen waarschijnlijk aan dat hij terug naar zijn huis in Jericho ging nadat hij een week in de tempel had gediend.

De derde personage in de gelijkenis is de Leviet. Alle priesters waren Levieten, maar niet iedere Leviet was priester. Zij werden beschouwd als ondergeschikte geestelijkheid en evenals de priesters dienden zij tweemaal per jaar een week lang in de tempel.

En dan de Samaritaan. Samaritanen waren een volk dat in de heuvels van Samaria woonde tussen Galilea in het noorden en Judea in het zuiden. Zij geloofden in de eerste vijf boeken van Mozes, maar waren van mening dat God de berg Gerizim had aangewezen als plaats van aanbedding en niet Jeruzalem. In 128 v. Chr. was de Samaritaanse tempel op de berg Gerizim verwoest door het Joodse leger. Tussen 6 en 7 na Chr. verstrooiden een paar Samaritanen menselijk gebeente in de Joodse tempel, waardoor deze bezoedeld werd. Deze gebeurtenissen speelden een rol in de ernstige vijandschap die tussen Joden en Samaritanen bestond, die te zien is in het Nieuwe Testament. Het was in deze situatie van culturele, raciale en religieuze vijandschap dat Jezus deze gelijkenis vertelde.

Onze laatste persoon is de wetgeleerde. De wetgeleerde is geen onderdeel van de gelijkenis, maar hij is degene die de vragen stelt waardoor Jezus de gelijkenis vertelt. In de periode van het Nieuwe Testament waren wetgeleerden gespecialiseerd in religieuze wetten en werden gevraagd de wetten van Mozes te interpreteren en te onderwijzen. Zij onderzochten de meer ingewikkelde en subtiele wettelijke kwesties en gaven hun opinie daarover. Het motief van de wetgeleerde voor het stellen van zijn vragen aan Jezus kan zijn geweest dat hij een debat wilde beginnen over de interpretatie van de Schrift. Het kan ook zijn dat hij zoekend was op het geestelijke vlak.

De gelijkenis

Lukas vertelt ons: "Er stond een wetgeleerde op die Jezus met een strikvraag in de val wilde laten lopen. Hij zei: 'Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te krijgen?'" De vraag omtrent het verkrijgen van eeuwig leven werd veelvuldig besproken onder Joodse academici van de eerste eeuw, waarbij de nadruk werd gelegd op het naleven van de wet als de manier om eeuwig leven te verkrijgen. Jezus zei tegen hem: "Wat staat er in de wet van Mozes? Wat lees je daar?" Hij antwoordde: "Houd van je Heer God met je hele hart en je hele ziel en alles wat je hebt en je hele verstand. En houd ook net zoveel van je broeders als van jezelf."²

Zoals we overal in de evangeliën zien, was dit precies wat Jezus onderwezen had en misschien had de wetgeleerde Jezus horen spreken toen hij hen dit niveau van liefde voor God met alles wat in ons was en liefde voor onze naaste voorhield. Maar hij gaat verder: "Maar wie zijn dan mijn broeders?"³

De wetgeleerde wilde precies weten wie hij dan precies liefde moest tonen. Hij wist dat zijn mede-Joden zijn naasten waren. Maar niet-Joden werden niet als naasten beschouwd, ofschoon er staat in Leviticus 19:34: Een vreemdeling moet net zo behandeld worden als een Israëliet. Jullie moeten net zoveel van hem houden als van jezelf. Want jullie zijn zelf ook vreemdelingen geweest in Egypte. Ik ben jullie Heer God. Hierop gebaseerd zou de wetgeleerde al begrepen hebben dat zijn naasten mede-Joden waren, samen met niet-Joden die in zijn stad woonden, en hij wilde schijnbaar weten of Jezus het daar mee eens was. Als antwoord op deze vraag: "Wie is dan mijn naaste?" vertelt Jezus deze gelijkenis.

"Er reisde eens een man van Jeruzalem naar Jericho. Onderweg werd hij overvallen door rovers. Ze sloegen hem halfdood en beroofden hem van

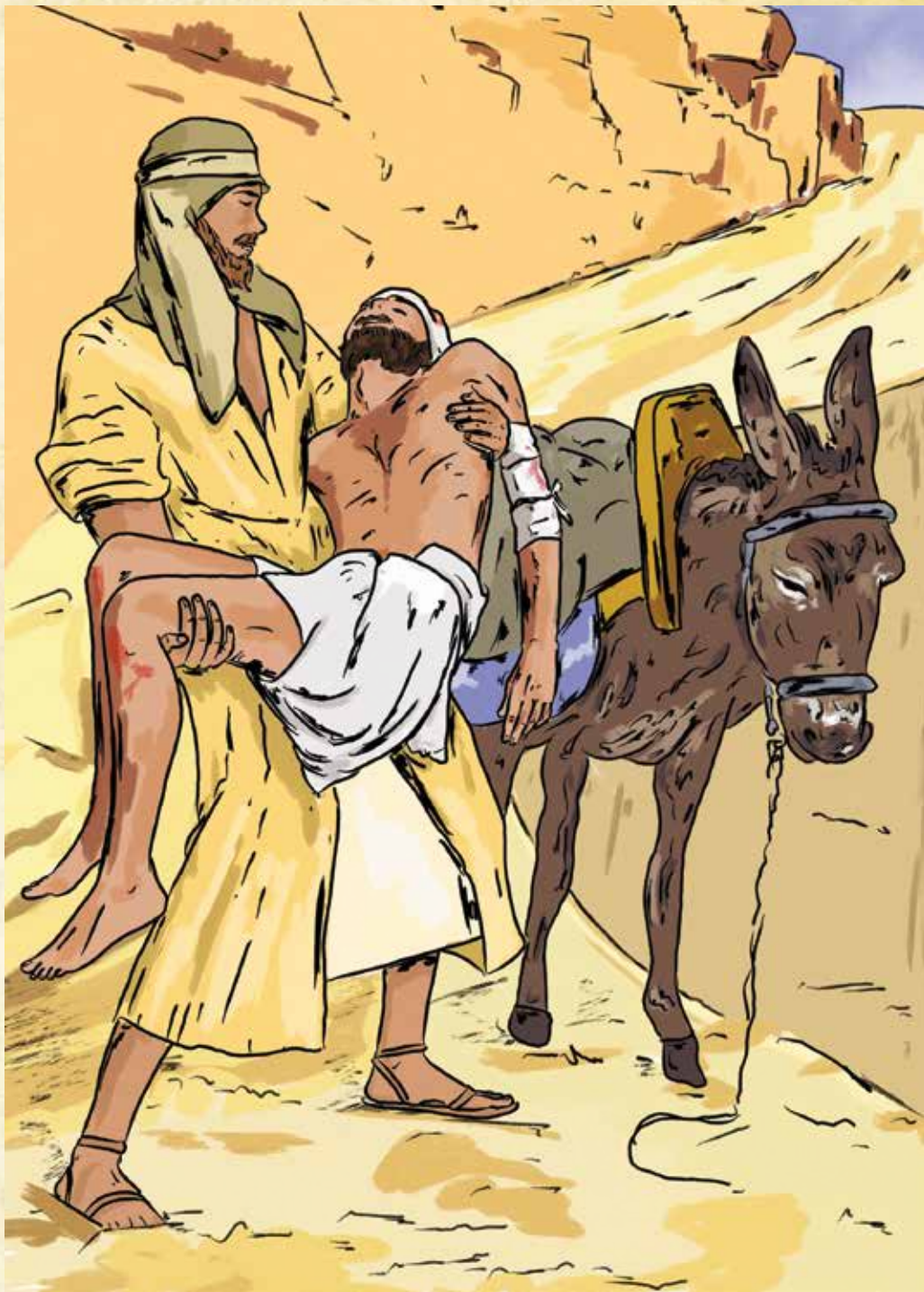
alles wat hij had. Daarna gingen ze weg en lieten hem zo liggen." ⁴ Eigenlijk was het onmogelijk om de nationaliteit van deze man vast te stellen, maar in de context van het verhaal zouden de toehoorders hoogstwaarschijnlijk aannemen dat deze man Joods was.

Er reisde toevallig ook een priester langs die weg. Hij zag de man wel liggen, maar liep met een boog om hem heen.⁵ Zoals al eerder opgemerkt werd, ging de priester hoogstwaarschijnlijk terug naar Jericho na zijn week van dienst in de tempel. Vanwege zijn status bereed hij misschien wel een ezel en had hij de gewonde man naar Jericho kunnen vervoeren. Het probleem was dat hij niet kon zien wie de man was of welke nationaliteit hij bezat, aangezien hij bewusteloos was en haast geen kleren aanhad. Volgens de wetten van Mozes waren de priesters verplicht een Jood te helpen, maar niet een vreemdeling. Bovendien wist de priester niet of de man dood was of niet en volgens de wet zou hij ceremonieel onrein worden als hij naar een dood lichaam ging of er een aanraakte. Daarom besloot hij de man op grote afstand voorbij te lopen aan de overkant van de weg, zodat hij uit zijn buurt kon blijven en niet hoefde te kijken wie de man was, of hij in leven was, wat misschien van hem zou eisen dat hij hem hulp moest verlenen.

De gelijkenis gaat verder: "Daarna kwam er een tempeldienaar langs, maar ook hij liep met een boog om hem heen"⁶ De tempeldienaar doet hetzelfde als de priester en bij gebrek aan een duidelijk religieus bevel besluit hij eveneens om zich niet in de situatie te begeven.

De derde figuur die het tafereel betreedt is een van die verachte Samaritanen, een vijand. Jezus beschrijft alles wat de Samaritaan voor de stervende man doet, dingen die de priester en de tempeldienaar die beiden in de tempel dienden, hadden moeten doen. "Daarna kwam er een man uit Samaria langs. Toen hij dichtbij was gekomen en hem zag, kreeg hij medelijden met hem. Hij ging naar hem toe en verzorgde de wonden met olijfolie en wijn. Daarna verbond hij hem, zette hem op zijn ezel en bracht hem naar een herberg. Daar verzorgde hij hem verder."⁷

De Samaritaan heeft medelijden met de gewonde man, verbindt zijn wonden en giet er wijn en olie op om ze te desinfecteren. Daar komt nog bij dat hij de man op zijn eigen lastdier tilt en hem naar een herberg vervoert; in Jericho waarschijnlijk. En toen deed hij nog meer. "De volgende dag gaf hij de herbergier twee zilverstukken en zei tegen hem: 'Zorg voor deze man.

En als zijn verzorging méér kost, dan zal ik je dat betalen wanneer ik terugkom.”⁸

Twee zilverstukken waren ongeveer net zoveel waard als twee werkdagen van een arbeider. De belofte van de Samaritaan dat hij zou terugkeren om mogelijke extra uitgaven voor zijn verzorging te compenseren verzekerde de geslagen man van veiligheid en verzorging. Aan het einde van het verhaal vraagt Jezus de wetgeleerde wie van deze drie mannen de naaste was van de man die overvallen was. Hij antwoordt: De man die goed voor hem is geweest.” Jezus zei tegen hem: “Ga, en doe hetzelfde.”⁹

Toen de wetgeleerde vroeg wie zijn naaste was, verwachtte hij een kant-en-klaar, zwart op wit antwoord. Maar het verhaal van Jezus laat zien dat er geen kant-en-klare lijst bestaat van mensen die je als je naaste moet beschouwen. Jezus legde het woord “naaste” uit als iedereen die in nood is, die God op je pad brengt. Door deze gelijkenis liet Jezus duidelijk zien dat onze naaste iedereen is die ons nodig heeft, wat voor ras, godsdienst of maatschappelijke positie hij ook heeft. Er bestaan geen grenzen als het er op aankomt aan wie we liefde en compassie moeten tonen. Compassie gaat veel verder dan wat de wet van ons vraagt en we worden zelfs verondersteld van onze vijanden te houden. De geslagen mannen en vrouwen die we in ons leven tegenkomen liggen misschien niet halfdood aan de kant van de weg, maar kunnen een helpende hand goed gebruiken of een luisterend oor voor hun hartenkreten, zodat ze weten dat ze belangrijk zijn, dat er iemand om hen geeft. Als God jou op hun pad heeft gebracht, is het misschien wel omdat Hij jou geroepen heeft om iets voor hen te doen. Jezus legde met deze gelijkenis de lat tot hoe ver onze liefde en compassie moeten gaan en Hij zei ter afsluiting, ook aan jou en mij in deze tijd: “Ga, en doe hetzelfde.”

1. Zie Lukas 10:30.
2. Lukas 10:26–27
3. Lukas 10:29
4. Lukas 10:30
5. Lukas 10:31

6. Lukas 10:32
7. Lukas 10:33–34
8. Lukas 10:35
9. Lukas 10:36–37

Vanessa's engelen

Door Steve Larson

De zon gleed al weg achter de horizon terwijl ik de smalle tweebaansweg op reed in Centraal Mexico. Ik keek zijdelings naar mijn vrouw Amber, die naast me zat te slapen. In de achteruitkijkspiegel kon ik onze drie dochters zien; Tory; een briljant kind van vier, Shelly die juist twee geworden was en niet in staat scheen te zijn om met praten op te houden, en baby Vanessa. Zij waren ook allemaal aan het slapen. Ik overwoog even om een koffiepauze te nemen, maar besloot om dat maar niet te doen. Dan zou iedereen weer wakker worden. Bovendien zaten we in een race tegen de klok.

Ik vond het niet erg om 's avonds te rijden terwijl de kinderen slapen en het iets koeler werd in de auto. Ik had dan ook tijd om wat na te denken. Dat had ik nodig want het was me het jaar wel geweest!

In gedachten ging ik terug naar de periode toen Amber zwanger was van Vanessa. We hadden ver gereisd naar de westkust van de Verenigde Staten om Ambers familie te bezoeken en daarna naar de oostkust om de mijne te zien. Daarna waren we op een missiepost in het zuiden van Mexico aangekomen, drie weken voordat de baby geboren zou worden. Ze had al zo'n voor gevoel gehad dat er iets niet in orde was met de baby. Ik had natuurlijk gezegd dat ze zich te veel zorgen maakte.

Maar Amber had gelijk gehad. Kort nadat Vanessa geboren was vertelden ze ons in het ziekenhuis dat onze baby een hartkwaal had waar een operatie voor nodig was. Het was niet helemaal duidelijk hoe erg het was, maar de artsen drongen erop aan dat we naar de V.S. terug zouden gaan om betere medische verzorging te krijgen. Een paar vrienden in Dallas, Texas boden aan om ons een maand in huis te nemen. Daar reden we nu naar toe.

In de vroege ochtenduren arriveerden we bij het huis van onze vrienden. Ze hadden een prachtige logeerkamer voor ons ingericht. De meisjes vonden er tot hun vreugde twee bedjes waar ze precies in pasten. "Mammie, hoe lang kunnen we in dit hotel blijven logeren?" vroeg Tory dolblij.

Ons eerste bezoek aan een hartspecialist liep uit op een rit met de ambulance naar de Intensieve Zorg van het kinderziekenhuis. Vanessa moest daar meer dan twee maanden blijven. Haar kleine lichaampje worstelde om de hartoperatie te overleven, ze had zwakke longen, moest aan de beademingsmachine en ze had talloze streptokokkeninfecties. Amber en ik wisselden af met de zorg voor Vanessa in het ziekenhuis, zodat er 24 uur per dag een van ons aan haar bedje zat. En al die tijd zorgden onze geweldige lieve vrienden voor onze andere dochters, kookten voor ons,

wasten onze kleren, leenden ons hun auto toen die van ons defect raakte en betaalden zelfs de tolwegen voor ons, zodat we niet zo lang hoefden te rijden van en naar het ziekenhuis.

Toen we Vanessa eindelijk mee naar huis konden nemen om te herstellen gaven ze ons hun eigen slaapkamer waar meer ruimte was voor alle medische apparatuur die we nodig hadden voor haar verzorging. Al die tijd repten ze met geen woord over alle kosten die ze gemaakt hadden.

Zes weken later raakte Vanessa in coma en werd ze weer met spoed teruggebracht naar het ziekenhuis. De volgende drie maanden was er een heel team van artsen bezig met de diagnose van het probleem. Toen de onderzoeksresultaten een voor een terugkwamen, waren we totaal van slag. Haar hersenen waren beschadigd. Ze was doof en blind. Haar hartkwaal zou meerdere operaties vergen. Haar toestand was ongeneeslijk. De artsen gaven haar nog een jaar, misschien nog twee, en gaven haar aan ons mee terug voor verdere verzorging.

Maandenlang deelden onze vrienden alles wat ze hadden, zonder er iets voor terug te vragen. We wisten wel zeker dat ze zo niet steeds maar door konden gaan. We vonden een kleine flat dicht bij het ziekenhuis en bereidden ons voor om erheen te verhuizen.

Toen deden onze vrienden iets dat we nooit hadden verwacht. Ze vroegen ons om te blijven. Hadden ze er wel over nagedacht wat dit inhield? Beseften ze wel dat Amber en ik voortdurend moesten afwisselen met de zorg voor de baby? Dat Vanessa constante medische zorg nodig had, wekelijkse bezoeken van verpleegkundigen? Hun huis zou op zijn kop staan. En we wisten niet hoeveel we in staat zouden zijn om bij te dragen, financieel of op ander gebied. Realiseerden zij zich dat dit nog wel jaren kon doorgaan? Dat begrepen ze wel en ze antwoordden rustig: "Wat

jullie ook nodig hebben, zolang het ook duurt, wij zullen er voor jullie zijn!

Een paar maanden later, tijdens haar slaapje in de armen van haar moeder is Vanessa naar Jezus gegaan. Dit is twintig jaar geleden. Tot op heden is het voorbeeld dat onze vrienden ons gaven het levendigste voorbeeld van opofferend geven dat ik ooit heb gezien; echte onvoorwaardelijke liefde en vriendelijkheid, liefde die geeft totdat het pijn doet en nog weer verder gaat, zelfs wanneer zij weet dat de mensen aan wie ze gaven, nooit in staat zouden zijn iets terug te geven. Onze vrienden zeiden niet alleen maar dat ze het voorbeeld van Christus wilden volgen, ze deden het ook!

Wat telt het meest?

Laten we ons niet tevreden stellen met het geven van geld alleen. Geld is niet genoeg, geld kan wel ergens vandaan gehaald worden, maar mensen in nood hebben een hart nodig dat van hen houdt. Zaai dus liefde waar je ook bent.

– Moeder Teresa (1910-1997)

Een goede daad gaat nooit verloren; hij die respect zaait oogst vriendschap en hij die vriendelijke daden doet verkrijgt liefde.

– Sint Basilius (330-379)

Een vriendelijk gebaar

Door Gabriel García Valdevieso

Attenheid en hoffelijkheid zijn nog steeds niet uit de mode. We moeten nooit uit het oog verliezen hoe belangrijk een klein vriendelijk gebaar kan zijn.

Onlangs ging ik samen met mijn vrouw uit eten met een jongeman die in Chili op bezoek was. Toen we goed en wel aan tafel zaten konden we het humeur van de kelner al voelen. Hij was kil, chagrijnig en nogal kortaf. Waarschijnlijk vreesde hij dat wij het soort gasten zouden zijn die het hem moeilijk zouden maken.

Ik besloot een tactiek aan te wenden die nimmer faalt; hem met respect te behandelen en hem te overladen met vriendelijke gebaren, een paar joviale grapjes, complimenten, glimlachjes en oprechte waardering voor zijn bediening. De bui sloeg vrijwel direct om, hij keek wat vrolijker en bediende ons verder hoffelijk en professioneel.

Een andere keer stond ik in het toilet van het winkelcentrum. Sinds de uitbraak van corona heb ik altijd een desinfecteermiddel bij me, voor het geval er geen zeep in de toiletten is. En ja hoor, de zeep

was op. Ik haalde mijn desinfecteermiddel tevoorschijn en zag toen een tienerjongen die nog probeerde de laatste druppel zeep uit de zeephouder te halen. Dus bood ik hem een scheutje desinfecteermiddel aan. Hij keek verrast en was dankbaar. Ik weet verder niet wat er in zijn leven gaande was maar het scheen dat dit kleine vriendelijke gebaar hem een sprankje hoop gaf.

Ik maak ook weleens mee dat mensen iets aardigs voor mij doen. 's Middags ga ik meestal fietsen in het park en dan gebruik ik ook even de fitness apparaten die daar beschikbaar staan in de open lucht. Een van de apparaten is bedoeld om de buikspieren te verstevigen zonder druk uit te oefenen op je rug. Ik had het al vaak gebruikt maar had er geen benul van dat ik het op de verkeerde manier deed. Een vriendelijke man kwam voorbij die de tijd nam om uit te leggen hoe ik het apparaat op de juiste manier moest gebruiken zodat ik het meest baat bij de oefeningen zou hebben, zonder me daarbij te bezeren. Ik dankte hem hartelijk, aangezien hij de eerste was die de tijd had genomen om me erop te wijzen.

Het is niet zo moeilijk om attent en hoffelijk te zijn op onze weg door dit leven. Het is meestal slechts een kwestie van het zien van de nood en erop te reageren. Om te beginnen kunnen we de mensen die we tegenkomen begroeten, in plaats van onverschillig door te lopen. Een glimlach en een vriendelijk woord geeft iemand de verzekering dat er nog iets goeds is in het leven. Zo kunnen we ons licht laten schijnen.

Laat alle mensen zien
dat jullie vriendelijk zijn. De Heer is dicht bij jullie.

-Filippenzen 4:5

Wees bescheiden en vriendelijk. Houd van elkaar en
heb geduld met elkaar.

-Efeziërs 4:2

'Ik hou van jou' op 11 manieren

Door Rosane Pereira

Ben je op zoek naar manieren om de mensen van wie je houdt in het zonnetje te zetten? Hier zijn een paar manieren om je op weg te helpen.

1. **Zeg het met concrete woorden.** Die paar kleine woordjes "Ik hou van je" zijn nog steeds effectief om het je geliefden te laten weten. Gebruik ze vaak.
2. **Zeg er ook bij waarom.** Waarom is die persoon bijzonder voor je? Vertel het hem of haar op een specifieke manier. Als je iets nieuws vindt om iets over te zeggen dan kun je dat gebruiken.
3. **Neem de tijd om lief te hebben.** Als je wat meer tijd aan iemand besteedt wil dat zeggen: "Je bent belangrijker voor me dan al het andere dat ik momenteel zou kunnen doen."

4. **Wacht niet op een speciale gelegenheid.** Kleine onverwachte gaven en attenties kunnen soms meer liefde laten zien dan grote cadeaus bij speciale gelegenheden.
5. **Wees constant.** Als alles goed gaat, kan een uiting van liefde alles nog beter maken en als iemand ergens doorheen gaat kan liefde alles veranderen.
6. **Laat tederheid zien.** Geef een omhelzing. Raak hem of haar aan. Het is wetenschappelijk bewezen dat er fysieke en geestelijke voordelen zitten in een menselijke aanraking.
7. **Wees hulpvaardig.** Als je iets extra's doet boven wat normaal van je verwacht wordt laat dat zien: "Jouw geluk is belangrijker voor me dan het mijne. Ik wil je dag opvrolijken."
8. **Laat je hart spreken.** Doe een poging de ander beter te leren kennen en begrijpen, in plaats van aan te nemen dat je dat allang doet.
9. **Toon respect.** Gezonde relaties komen tot stand met wederzijds respect voor elkaars goede eigenschappen. Zoek naar mogelijkheden om degene van wie je houdt te laten zien dat je hem bewondert en in hem gelooft.
10. **Wees onbaatzuchtig.** Als je de noden en wensen van de ander op de eerste plaats zet laat je zien dat die belangrijker voor je zijn dan die van jou.
11. **Wees jezelf.** Het is vaak vernederend om open te zijn en anderen je ware natuur te laten zien, maar het is een noodzakelijk onderdeel van het verenigen van harten en gedachten.

De juiste plaats

Door Curtis Peter van Gorder

In de literatuurles op school ging het eens over het toneelstuk van Jean-Paul Sartre; 'Geen Uitgang, waarin de bewoners van de hel opgesloten zitten in een kamer en niets anders te doen hebben dan eindeloos vruchteloze discussies te houden. Zo las ik nog eens een ander verhaal over de hel waarbij de hel geportretteerd wordt als een gepolijste ziekenhuisachtige faciliteit met kamers vol mensen die steeds maar hetzelfde moeten doen als de dingen die ze op aarde gedaan hebben, maar zonder de hoop dat ze ooit iets bereiken: wetenschappers die eindeloze experimenten doen zonder resultaat te boeken, soldaten die verwickeld zijn in gevechten die nooit ophouden, treinen die nooit op hun bestemming aankomen en raketten die nooit van de grond komen.

Niets is ooit klaar. In Inferno, het eerste gedeelte van het epische gedicht "De goddelijke komedie" door Dante wordt een gedeelte van de hel beschreven als een eindeloze bergketen die je steeds weer moet beklimmen, de ene top na de andere. De hemel is echter

precies het tegenovergestelde. Volgens de Bijbel zal de hemel een plek van eeuwigdurende vrede zijn, met schoonheid, vruchtbaar werk en vervulling. We zullen volmaakte vreugde ondervinden als we in Gods aanwezigheid leven en omgang met elkaar hebben.¹ Dit is heel iets anders dan het misleidende idee dat je de eeuwigheid moet doorbrengen op een wolk en op een harp moet spelen.

En de vreugde in de hemel waar we naar uitkijken kan nu al beginnen. In het Onze Vader bidt Jezus tot God de Vader: "Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel."

Toen iemand Jezus vroeg wanneer het koninkrijk van God zou komen, zei Hij: "Het Koninkrijk van God komt niet zó, dat je het kunt zien. Je zult niet kunnen zeggen: 'Kijk, hier is het,' of: 'Kijk, daar is het!' Want het Koninkrijk van God is binnenín jullie." Met andere woorden, het is al in onze harten aanwezig, of kan er al aanwezig zijn.

In de editie van 1828 van de Webster Dictionary wordt "leven" gedefinieerd als volgt: "De genietingen of zegeningen van het huidige leven; ultiem geluk; eeuwig geluk in de hemel." Nogmaals, zowel hier en nu als daar en dan.

De apostel Johannes maakt het nog persoonlijker door te zeggen: "Het eeuwige leven is dat de mensen U kennen, de enige echte God, en Jezus Christus die U heeft gestuurd." Jezus persoonlijk kennen is dan ook een voorproefje van de hemel.

Er is een uitweg uit de zinloosheid en onzekerheid. Jezus kan je nieuwe zin in het leven geven, die begint als je Hem in je leven vraagt:

Lieve Jezus, vergeef me alstublieft al mijn zonden. Ik geloof dat U voor me gestorven bent. Ik doe de deur van mijn hart nu open en vraag U om binnen te komen. Vul me alstublieft met Uw liefde en Uw Heilige Geest, help me om U te leren kennen en leid me naar de weg van de waarheid.

Amen

Biologisch afbreekbaar of opwaardeerbaar?

Door Keith Phillips

De dood is een onderdeel van de kringloop van het leven; niet het einde van het leven. Dit kunnen we overal in de natuur zien, maar het is nog het duidelijkst zichtbaar in het voorbeeld dat Jezus Zijn discipelen gaf toen Hij hen voorbereidde op Zijn dood. “Als een graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij gewoon één enkele graankorrel. Maar als de korrel in de aarde sterft, levert dat een grote oogst op.”¹

De apostel Paulus borduurde nog verder door op deze vergelijking toen hij zei dat ons einde eigenlijk een nieuw begin is. “Alles wat je zaait, moet eerst sterven. Pas dan kan er nieuw leven uit ontstaan. En wat je zaait, ziet er niet hetzelfde uit als wat er later uitkomt. Wat je zaait is maar een simpele korrel, bijvoorbeeld graan. Maar God

laat er een bepaalde plant uit groeien. Uit elke soort zaad groeit een bepaalde soort plant. Zo is het ook met de opstanding uit de dood. Wat wordt gezaaid, is sterfelijk. Maar wat opstaat uit de dood, is onsterfelijk. Wat wordt gezaaid is niet mooi. Wat opstaat uit de dood is prachtig. Wat wordt gezaaid, is zwak. Maar wat opstaat uit de dood, is vol kracht. Er wordt een aards lichaam gezaaid, maar er staat een geestelijk lichaam op. Want net zoals er een aards lichaam bestaat, bestaat er ook een geestelijk lichaam.”²

We kunnen ons moeilijk voorstellen hoe die geestelijke lichamen zullen zijn, maar er staan een paar aanwijzingen in de Bijbel over de herrezen Jezus, gekoppeld aan deze opmerking van Paulus: “Hij zal ons sterfelijke lichaam veranderen. Het zal dan hetzelfde worden als zijn hemelse lichaam. Dat doet Hij door de kracht waarmee Hij alle dingen aan Zich gehoorzaam maakt.”³

Jezus verscheen als een menselijke gedaante, maar zelfs Zijn beste vrienden herkenden Hem niet direct.⁴ Hij had een vaste substantie: “vlees en beenderen”⁵ Hij liep, praatte en kon eten,⁶ maar Hij kon ook een vaste vorm aannemen en weer verdwijnen wanneer Hij dat maar wilde.⁷

Jezus was nog steeds grotendeels zoals Hij eerst was geweest, maar Zijn lichaam had een zekere opwaardering ondergaan. Hetzelfde zal met ons gebeuren. “Want op een dag zal er op de trompet worden geblazen. Dan zullen de doden als onsterfelijke mensen uit de dood opstaan. En wij zullen op dat moment veranderd worden. En op het moment dat dit sterfelijke lichaam onsterfelijkheid heeft aangetrokken, is werkelijkheid geworden wat in de Boeken staat: “De dood is opgeslokt door de overwinning.”⁸

1. Johannes 12:24

2. 1 Corinthiërs 15:36–38, 42–44

3. Filippenzen 3:21

4. Zie Markus 16:12; Lukas 24:13–16, 36; Johannes 20:14.

5. Zie Mattheüs 28:9; Lukas 24:38–43; Johannes 20:16–17, 27; Handelingen 1:3.

6. Zie Luke 24:15–17; Johannes 20:16–17; Handelingen 1:3.

7. Zie Markus 16:19; Lukas 24:31, 36, 51; Johannes 20:19, 26; Handelingen 1:9.

8. 1 Corinthiërs 15:52, 54

Aan alle mensen aanpassen

Door Uday Paul

Er staat in de Bijbel: “Jullie moeten niet meer op dezelfde manier leven als de ongelovige mensen.”¹ Er staat ook: “Ik heb mij altijd aan alle mensen aangepast. Zo hoopte ik er in ieder geval een paar te kunnen redden.”² Deze twee raadgevingen lijken op het eerste gezicht nogal tegenstrijdig, maar eigenlijk kunnen ze elkaar aanvullen. God wil niet dat we meedoen met on-Bijbelse gedragingen, hoe overheersend die ook mogen zijn, maar Hij wil wel dat we afgestemd zijn op de maatschappij op een manier die ons in staat stelt Zijn liefde aan anderen te tonen en hen dichter bij Hem te brengen.

De apostel Paulus gaf een goed voorbeeld van dit soort soepelheid in zijn bediening om het christendom aan een grote verscheidenheid van mensen te verspreiden. Toen hij een hoofdzakelijk Joods publiek toesprak in Antiochië bijvoorbeeld, herinnerde hij hen aan de geschiedenis van Israël vanaf de tijd van Mozes tot aan de tijd

van David en toen toonde hij aan hoe Jezus de profetieën van het Oude Testament over de komst van de Messias in vervulling had gebracht.³

Maar toen Paulus in Athene tot de raad van Areopagus sprak, die uit gedistingeerde Griekse leiders bestond die niet geïnteresseerd zouden zijn geweest in een verhaaltje over het Joodse volk, begon hij over een altaar dat hij in de stad had zien staan waarin gegraveerd stond: “Voor de onbekende God.” Toen citeerde hij Griekse dichters om aan te tonen dat de eigenschappen van deze god; de schepping, voorzienigheid en rechtspraak, in Jezus vervuld waren.⁴

Franciscus Xaverius (1506-1552) leefde ook volgens het principe van “aanpassen aan alle mensen.” Om op de juiste wijze over te komen op de mensen in India, die nederigheid als een van de grootste deugden beschouwden, ging hij gekleed in lompen en reisde hij te voet. Toen hij later Japan bezocht zag hij al snel dat nederigheid daar niet als een deugd werd beschouwd en dat armoede iets verachtelijks was. Dus paste Xavier zich aan de kledingvoorschriften aan en gaf hij de keizer weelderige geschenken. Hij deed wat nodig was om Jezus in het best mogelijke licht te stellen bij de mensen die hij wilde bereiken.

Jezus Zelf paste Zich aan alle mensen aan toen Hij de grootse zalen van de hemel en de intieme relatie met Zijn Vader achterliet en naar de aarde kwam in menselijke gedaante.⁵ Dit deed Hij zodat Hij Zich beter in ons kon inleven, onze problemen en zwakheden beter zou kunnen begrijpen en Zichzelf op te offeren voor de vergeving van onze zonden.⁶ Jezus wil graag dat wij Zijn voorbeeld volgen⁷ en onze liefde voor anderen tonen door de mensen te bereiken op een begrijpelijke manier.

1. Romeinen 12:2

2. 1 Corinthiërs 9:22

3. Zie Handelingen 13:14-49.

4. Zie Handelingen 17:22-31.

5. Zie Filippenzen 2:5-7.

6. Zie Hebreërs 2:17.

7. Zie 1 Johannes 2:6.

Motiverende beloningen

Door Marie Alvero

“Dit jaar moeten we voor onze schoolmaaltijden betalen,” vertelde mijn dochter me na de eerste schooldag. Ik wist het al. Het jaar daarvoor had het schooldistrict de schoolmaaltijden gesubsidieerd als onderdeel van de hulpverlening voor Covid, maar het schoolbestuur was niet in staat om dit nog een jaar te doen. Dit leidde tot een gesprek in ons gezin over de dingen die gratis schijnen te zijn maar eigenlijk wel iets kosten en dat dit op de een of andere manier vergoed moest worden.

Ik ging hier dieper op in; de dingen die we voor anderen doen zoals het doneren van onze tijd, geld en hulpbronnen aan anderen. Voor hen is het gratis, maar het kost de gever iets. Wordt dit door iemand betaald? Daarop kwam ik op de beloningen die we in de Hemel zullen ontvangen en of we wel of niet gemotiveerd moeten zijn door deze beloningen. Kan ik denken: Ik word hier op aarde niet voor betaald,

maar in de hemel zal ik ervoor worden beloond”?

Jezus sprak vaak over beloningen in de hemel. Zo zei Hij bijvoorbeeld: “Want de Mensenzoon zal komen met de hemelse macht en majesteit van zijn Vader. Hij zal komen met zijn engelen. Dan zal Hij aan alle mensen geven wat ze hebben verdiend voor het goed of kwaad wat ze hebben gedaan.”¹ “Als iemand die in de Messias gelooft aan jullie een beker water te drinken geeft omdat jullie leerlingen van Hem zijn, zal hij daarvoor een beloning krijgen.”²

Jezus haalde meer dan 40 voorbeelden aan over beloningen, schatten in de hemel, kronen van leven, eeuwig leven en wat je ontvangt voor gehoorzaamheid, compassie en lijden omwille van Christus. In de rest van de Bijbel staat ook een heleboel over dit onderwerp. Het punt is dat beloningen in de hemel motivatie genoeg moeten zijn. Het idee van “grote beloningen” in de hemel is verondersteld een bron van kracht en vastberadenheid te zijn voor de dingen in het leven die iets kosten. Dat betekent niet dat we niet gemotiveerd moeten zijn om lief te hebben zoals God ons liefhad “Christus heeft zijn leven voor ons gegeven toen we nog sléchte mensen waren. Daarmee bewijst God hoeveel Hij van ons houdt.”³

Maar wanneer dat moeilijk is, als het je iets kost, bedenk dan: “Ik kom gauw! En dan geef ik alle mensen wat ze hebben verdiend met wat ze hebben gedaan, goed of kwaad.”⁴

1. Mattheüs 16:27

2. Markus 9:41

3. Romeinen 5:8

4. Openbaring 22:12

“Dit heb ik jullie verteld, omdat ik wil dat jullie mijn vrede bewaren. In de wereld zullen jullie het zwaar te verduren krijgen. Maar houd moed! Ik heb de wereld overwonnen.”

Jezus, in Johannes 16:33

Meer gezegend

Ik weet hoe je worstelt met het feit dat je Mijn liefde niet altijd kunt voelen. Je zou soms graag willen dat die tastbaarder was en dat je er meer van kon ervaren. Je zou willen dat je Mijn aanwezigheid kon voelen op het moment dat je troost nodig hebt, en Mijn stem duidelijk kon horen als Ik tot je hart spreek. Maar neem op geloof aan dat Ik bij je ben en dat Ik je zal belonen voor je geloof en je zal zegenen met manifestaties van Mijn liefde en zorg.

Een van de manieren waarop je Mijn liefde beter kunt ervaren is door haar aan anderen te laten zien. Als je dat doet, kun je voelen hoe Mijn liefde door je heen stroomt. Als jij de liefde als het ware uitschenkt zul je op jouw beurt tot aan de rand toe opgevuld worden. Dus wanneer je je niet geliefd voelt en je leeg voelt, begin dan liefde te geven zodat Mijn liefde jouw leven kan binnenstromen. Jouw wereld zal zich met schoonheid vullen als jij Mijn liefde aan anderen uitschenkt!

